

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie A. C.
skazanego z art. 209 § 1a k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 25 marca 2025 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 12 września 2024 r., sygn. akt IV Ka 1362/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy
w Krakowie
z dnia 3 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 355/24/K,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 355/24, Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie uznał oskarżonego A. C. za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżając powyższy wyrok w całości, wskazał na: *„obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art 170 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 8 § 1 i 2 k.p.k., poprzez nieuzasadnione oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z badań porównujących kod genetyczny oskarżonego z kodem genetycznym A. C.1 jako dowodu niedopuszczalnego, w sytuacji gdy w niniejszej sprawie nie doszło nigdy do wydania orzeczenia sądu stwierdzającego ojcostwo oskarżonego, a jednocześnie art 63 k.r.o. nie wyłącza stosowania art. 8 § 1 k.p.k., skutkiem czego pozbawiono oskarżonego możliwości wykazania, iż nie jest on ojcem A. C.1.”*

Podnosząc ten zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu; nadto złożył wniosek *„o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z badań porównujących kod genetyczny oskarżonego z kodem genetycznym A. C.1, na okoliczność zaprzeczeniu istnienia pokrewieństwa biologicznego pomiędzy tymi osobami.”*

Wyrokiem z dnia 12 września 2024 r., sygn. akt IV Ka 1362/24, Sąd Okręgowy w Krakowie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację w tej sprawie wniósł obrońca skazanego, który zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w całości, zarzucił: *„Naruszenie art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 1 i 5 k.p.k. i w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., poprzez nieuzasadnione oddalenie przez Sąd II Instancji zarzutu apelacyjnego związanego z nieuzasadnionym oddaleniem wniosku dowodowego, a następnie oddalenie ponownie złożonego wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z badań porównujących kod genetyczny skazanego z kodem genetycznym A. C.1, jako dowodu niedopuszczalnego i w sposób oczywisty zmierzającego do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy rzeczywistym uzasadnieniem dla wskazanego oddalenia zarzutu oraz ponownego wniosek było wyłącznie uznanie przez Sąd II Instancji, iż przeprowadzenie wnioskowanego dowodu nie*

doprowadziłoby do wykazania, iż skazany nie pozostaje biologicznym ojcem A. C.1, albowiem okoliczność ta została już w wystarczający sposób stwierdzona innymi dowodami, a tym samym nie wymaga dalszego dowodzenia”.

Wskazując na powyższe, obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na wniesioną przez kasację, Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków-Prądnik Biały w Krakowie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego należało oddalić w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza zarzutów kasacyjnych nie wykazała, by w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 § 1 k.p.k. Powtórzona w kasacji kwestia nieprzeprowadzenia dowodu z badań porównujących kod genetyczny skazanego z kodem genetycznym A. C.1 była już przedmiotem oceny w postępowaniu apelacyjnym. Sąd odwoławczy rozpoznał tożsamy z wnioskiem dowodowym zarzut odwoławczy, prawidłowo oceniając jego niezasadność.

Nie ma wątpliwości co do tego, że obowiązek spełniania świadczeń alimentacyjnych - nałożony na skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie XI CR [...] - ciążyłby na nim także i wtedy, gdyby przeprowadzony dowód z badań genetycznych nie potwierdził ojcostwa A. C. Nadal istniałby przecież prawny stosunek ojcostwa, który mógłby ustać dopiero w następstwie wyroku sądowego wydanego w postępowaniu z powództwa o zaprzeczenie ojcostwa. Niemniej jednak należy podkreślić, że także i wówczas skutek w postaci wygaśnięcia dotychczas ciążących na skazanym obowiązków w stosunku do dziecka, w szczególności zaspakajania jego potrzeb, utrzymania i wychowania, nie odnosiłby się do okresu przeszłego. Można by zastanawiać się nad zasadnością okoliczności wskazywanej w ostatnim fragmencie kasacji obrońcy skazanego, dotyczącej wpływu ewentualnego braku biologicznego ojcostwa na materialną cechę przestępstwa, jaką stanowi społeczna szkodliwość czynu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 listopada 2018 r. II AKz 755/18) w sytuacji, w której takie twierdzenie (o rzekomym braku ojcostwa) wynikałoby z

prawomocnego orzeczenia, nie zaś gołosłownych i niewiarygodnych, w ocenie sądów, wyjaśnień skazanego. Trzeba mieć tu przede wszystkim na uwadze, co szczególnie podkreślił sąd odwoławczy (str. 3-4 uzasadnienia wyroku), dotychczasową bezczynność skazanego w tej kwestii. Skazany, jak ustalił sąd odwoławczy, o braku biologicznego pokrewieństwa z uprawnionym do alimentacji A. C.1, dowiedzieć się miał przed kilkunastoma laty i nigdy nie wystąpił z powództwem o zaprzeczenie ojcostwa, także wtedy, gdy nałożono i egzekwowano od niego obowiązek alimentacyjny.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[[r.g.]